3.

V e d

KØGE FOLKEDANSERFORENINGs

20 års jubilæum 26/8-1962.

§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§

Mel: Langt højere bjerge.

Glem sorg og bekymring og hverdagens kiv,
lad sammen os synge en vise;
om folkedans' frie og herlige liv -
det vil vi af hjerterne prise.
Lad andre kun skændes og strides og slås
- når folkedans kalder - det rører ej os.

Een er måske lærer, en anden barber,
men når violinen så klinger,
små frøk'ner og fruer - og herrer vi ser
på gulvet i dansen sig svinger.
Skønt ulig i tanke og i levesæt,
i dansen vi mødes og bliver som eet.

Man praler så meget om dit og om dat
og taler om ting man vil hylde -
pral blot af vor dans, for jeg synes dog at
en hel del vi den monne skylde.
Den er som en kerte, der stråler med glans
og fylder vort hjerte med tak til vor dans.

Fra henrundne slægter en arv har vi få't,
vor gamle kultur vil vi værne,
i sekler gik dansen i hytte og slot
og skikken vi følger så gerne.
Om Twist og om Rock ej vi laver stor blæst,
det gamle at danse, det passer os bedst.

Og kommer med tiden lidt sølv i vort hår
vi stadig dog danser så gerne
med verve og glød, som i ungdommens vår,
ja, om vor folkedans vil vi værne.
Vi tror at kulturen det tjener til tarv;
at kommende slægter vi gi'r den i arv.

KFKFKFKFKFKFKFKFKFK

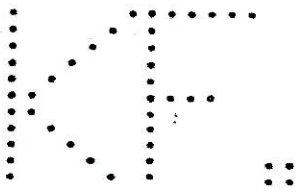

Ellen.